

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010092
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119010092.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. C., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom H. nad L. XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 01.08.2019, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. C., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/37/2017 zo dňa 05.12.2017 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/38/2017 zo dňa 10.01.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/9/2018 zo dňa 12.07.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 24.09.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 03.12.2018.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.
I.

odôvodnenie:

Dňa 30.05.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. C., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 6) ako aj z priložených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený t. č. vykonáva celkom 4 tresty odňatia slobody, ktoré sa v zmysle § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu (ďalej ako „zákon o výkon trestu“) považujú za trest jediný.

Konkrétne odsúdený je vo výkone cudzieho trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorého výkon bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/37/2017 zo dňa 05.12.2017, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 337 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky, na ktorého výkon nastúpil dňa 11.04.2018 a ktorý po započítaní výkonu trestu v cudzine vykonal dňa 11.05.2018.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorého výkon bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/38/2017 zo dňa 10.01.2018, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 337 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky, na ktorého výkon nastúpil dňa 11.05.2018 a ktorý po započítaní doby zadržania vykonal dňa 10.11.2018.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/9/2018 zo dňa 12.07.2018, pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212

ods. 2 písm. f) Tr. zákona a pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 10.09.2019.

Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 24.09.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 03.12.2018 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 10.01.2020.

Lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta (č. I. 6) od dňa 10.10.2018.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom (č. I. 5) vyplynulo, že odsúdený do výkonu trestu nastúpil dodaním z cudziny do ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Neskôr vykonával trest v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plnil, konfliktné situácie nevyvolával. Vo svojich osobných veciach si udržiaval čistotu a poriadok. Do ÚVTOS Dubnica nad Váhom bol premiestnený dňa 15.05.2018. Po bezproblémovom absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného v ústave je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených je nekonfliktný a prispôsobivý. Voľný čas využíva aktívne a zmysluplne. Odsúdený pravidelne využíva ponuku ústavnej knižnice, zapája sa do akcií v rámci kultúrno-osvetovej činnosti odsúdených v rámci sektoru aj ústavu, pravidelne športuje a zapája sa aj do činností v rámci športového krúžku. Najskôr bol pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave ako robotník pri výrobe káblových zväzkov, kde dosahoval priemerné pracovné výsledky. Neskôr bol pracovne zaradený na viacerých pracoviskách s dohľadom mimo ústavu, kde vykonával pomocné práce na píle a upratovacie práce. Aktuálne pracuje na pracovisku s voľným pohybom mimo ústavu ako robotník na píle. Pridelenej práci sa riadne venuje, zdržiava sa na pridelenom pracovnom mieste a dlhodobo dosahuje príkladné pracovné výsledky. Odsúdený je ochotný a schopný vykonávať aj technicky náročnejšie pracovné úkony. V súčasnosti patrí ku najlepším pracovníkom vyššie uvedeného pracoviska s voľným pohybom mimo ústavu. Pravidelne sa zapája aj do vykonávania činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného zameraných na upratovanie a skrášľovanie priestorov v rámci sektoru i ústavu. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava prostredníctvom korešpondencie s rodičmi a bratom. Návštevy nežiada z dôvodu veľkej vzdialenosti a finančnej náročnosti cestovania blízkych. Z hľadiska resocializácie odsúdeného sa však javia kontakty s blízkymi ako pozitívne. Program zaobchádzania je zameraný na dodržiavanie interných noriem, vedenie odsúdeného ku prijatiu zodpovednosti za svoje správanie a konanie, zvyšovaniu právneho vedomia, zmysluplnému využívaniu voľného času, upevňovaniu pracovných návykov ako aj na sledovanie a podporu pozitívnych kontaktov s vonkajším prostredím. Program zaobchádzania plní odsúdený čiastočne v časti edukácia, nakoľko má ešte rezervy v úrovni právneho vedomia. V ostatných častiach stanovený program zaobchádzania plní. Odsúdený bol doteraz 2-krát disciplinárne odmenený pochvalou za dlhodobo príkladnú pracovnú disciplínu na pracovisku s voľným pohybom mimo ústavu. Disciplinárne potrestaný nebol. K trestnej činnosti v súčasnosti zaujíma sebakritický postoj. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá. Rizikovým faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, nižšia úroveň vzdelania a finančné problémy. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky pre podmienené prepustenie, pričom ústav odporúča odsúdeného podmienenčne prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov (č. I. 9) odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu je v súčasnosti po prvýkrát.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí požiadal aby súd jeho návrhu vyhovel.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienenej prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenej prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienenej prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienene prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienenej prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienenej prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmienenej prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia

slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd je toho názoru, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 2-krát disciplinárne odmenený, voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Tu súd poukazuje, že odsúdený dlhodobo dosahuje príkladné pracovné výsledky, pričom na poslednom pracovisku patrí k najlepším. Uvedené má význam najmä vo vzťahu k tej skutočnosti, že odsúdený je vo výkone trestu aj pre majetkovú trestnú činnosť, a teda možno usudzovať, že v prípade jeho zamestnania na slobode nebude mať potrebu páchať tento druh trestnej činnosti. Odsúdený má tiež vytvorené primerané sociálne väzby na svoju rodinu, s ktorou bol odsúdený v pravidelnom kontakte. U odsúdeného tak možno predpokladať, že v prípade jeho prepustenia mu bude rodina nápomocná pri začleňovaní sa do spoločnosti po jeho prepustení, čo nakoniec vyplýva aj z hodnotenia ústavu, ktorý konštatoval, že z hľadiska resocializácie odsúdeného sa kontakty s blízkymi javia ako pozitívne. Súd tiež prihliadol ku skutočnosti, že odsúdený v zásade participuje na plní program zaobchádzania, keď ten plní vo všetkých bodoch s výnimkou bodu edukácia, ktorý plní čiastočne, keď podľa ústavu odsúdený má rezervy v právnom vedomí. Nakoniec odsúdený je v súčasnosti k spáchanej trestnej činnosti kritický.

Súd sa tak vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali. Nakoniec odsúdený je vo výkone trestu po prvýkrát a aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie uvedené, že v prípade odsúdeného je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody. Aj vzhľadom k tejto skutočnosti nie je podľa súdu prekážkou pre podmiennečné prepustenie odsúdeného jeho početná trestná minulosť, keď ten bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný. Nutno však dodať, že práve pre 4 odsúdenia je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, zároveň neexistuje taký poznatok o odsúdenom, že by trest odňatia slobody na jeho nápravu nemal vplyv.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestnej činnosti činu (u odsúdeného vzhľadom na spáchaný trestný čin neboli zistené také kriminogénne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvodnú obavu z opakovaného páchania trestnej činnosti) a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Na záver súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o výrok I. rozhodnutia, ten obsahuje všetky rozhodnutia týkajúce sa trestov, ktoré odsúdený bezprostredne za sebou vykonáva, bez ohľadu na to, či niektoré z uvedených trestov už odsúdený administratívne vykonal, a to s ohľadom na ustanovenie § 101 ods. 1 zákona o výkone trestu, v zmysle ktorého sa postupne uložené doteraz celkom nevykonané tresty považujú z hľadiska výkonu trestu za trest jediný. Nakoľko sa takéto tresty považujú za trest jediný je potom potrebné aby bol takýto trest identifikovaný vo výroku rozhodnutia o podmiennečnom prepustení uvedením každého rozhodnutia týkajúceho sa všetkých trestov, ktoré sa považujú za trest jediný. Tu súd poukazuje aj na judikát R 27/1997 uverejnený v komentári vydanom v CHBeck k Trestnímu rádu, 6. vydanie, Praha 2008, s. 2843 „Pokiaľ rozhoduje súd o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za situácie kedy ide o výkon postupne uložených trestov, musí vo výroku uznesenia výslovne uviesť všetky tresty, ktoré sa z hľadiska ustanovenia § 61 ods. 1 Tr. zákona považujú za trest jediný.“

Zároveň súd zastáva právny názor, že nakoľko postupne uložené tresty (t. j. tresty, ktorých výkon bezprostredne za sebou nadväzuje, pričom odsúdený sa nenachádza medzi výkonom jednotlivých trestov na slobode) a doteraz celkom nevykonané tresty tvoria trest jediný, k vykonaniu všetkých týchto trestov dochádza až výkonom posledného takto nariadeného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené preto trest, ktorý odsúdený už tzv. administratívne vykonal (t. j. vykonal výmeru trestu uloženú v rozhodnutí súdu) neprestáva tvoriť spolu s ostatnými ešte doposiaľ administratívne nevykonanými trestami trest jediný. Zároveň je potrebné uviesť vo výroku rozhodnutia všetky tresty odňatia slobody, ktoré odsúdený bezprostredne za sebou vykonáva, aj z toho dôvodu, že pri skúmaní splnenia formálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie (t. j. či odsúdený vykonal potrebnú pomernú časť z výmery trestu v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona) sa vychádza zo súčtu pomernej časti z výmery jednotlivých bezprostredne za sebou vykonávaných trestov. A teda aj administratívne už vykonaný trest má vplyv na zodpovedanie otázky či odsúdený spĺňa formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie.

Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.